

Дело C-228/21

**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване:**

8 април 2021 г.

Запитваща юрисдикция:

Corte suprema di cassazione (Италия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

29 март 2021 г.

Жалбоподател:Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e
l'Immigrazione – Unità Dublino**Отвeтник:**

CZA

Предмет на главното производство

Жалба, подадена от Ministero dell'Interno (Министерство на вътрешните работи, Италия) срещу решението на Tribunale di Catanzaro (Районен съд Катандзаро, Италия), с което последният отменя решението за прехвърляне на г-н CZA в Словения поради нарушение на задължението за предоставяне на информация, предвидено в член 4 от Регламент № 604/2013.

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Предмет на преюдициалното запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС, е тълкуването на Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без

гражданство, и по-специално на задължението за предоставяне на информация, предвидено в член 4 от този регламент.

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 4 от регламента да се тълкува в смисъл, че жалбата по член 27 от Регламент (ЕС) № 604/2013 срещу решение за прехвърляне, прието от държава членка в съответствие с механизма по член 26 от регламента и въз основа на задължението за обратно приемане, предвидено в член 18, параграф 1, буква б) от същия регламент, може да се основава само на непредоставянето на информационната брошура, предвидена в член 4, параграф 2 от регламента, от държавата, приела решението за прехвърляне?

2) Трябва ли член 27 от регламента във връзка със съображения 18 и 19 и член 4 от същия регламент да се тълкува в смисъл, че при установено нарушение на задълженията по член 4 ефективната правна защита задължава съда да приеме решение за отмяна на решението за прехвърляне?

3) При отрицателен отговор на втория въпрос трябва ли член 27 от регламента във връзка със съображения 18 и 19 и член 4 от същия регламент да се тълкува в смисъл, че при установено нарушение на задълженията по член 4 ефективната правна защита задължава съда да провери релевантността на това нарушение с оглед на твърдените от жалбоподателя обстоятелства и допуска решението за прехвърляне да бъде потвърдено, когато не се установят основания за приемане на решение за прехвърляне с различно съдържание?

Разпоредби на правото на Съюза, на които е направено позоваване

Регламент (ЕС) № 604/2013, съображения 18 и 19, членове 4, 18 и 27

Чл. 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз

Разпоредби на националното право, на които е направено позоваване

Decreto legislativo 28 gennaio 2008, n. 25/2008 emesso in attuazione della direttiva 2005/85/CE, abrogata e sostituita dalla direttiva 2013/32/UE recante procedure comuni ai fini del riconoscimento e della revoca dello status di rifugiato (Законодателен декрет № 25/2008 от 28 януари 2008 г. за прилагане на Директива 2005/85/ЕО, отменена и заменена с Директива 2013/32/ЕС относно общите процедури за предоставяне и отнемане на статут на бежанец), член 3.

Този член, в актуализираната му редакция след измененията, направени със Законодателен декрет № 142 от 18 август 2015 г. и с Декрет-закон № 13 от

17 февруари 2017 г., преобразуван с изменения в Закон № 46 от 13 април 2017 г., гласи следното:

„[...]

3. Органът, отговорен за определяне на държавата, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила в съответствие с Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година, е звено „Дъблин“ към Отдел за граждански свободи и миграция.

3а. Приетите от посочения в параграф 3 орган решения за прехвърляне, подлежат на обжалване пред съда по седалището на специализирания състав по въпросите на имиграцията, международната закрила и свободното движение на гражданите на Европейския съюз [...].

3б. Жалбата се подава в срок от 30 дни от съобщаването на решението за прехвърляне, след изтичането на който, тя е недопустима.

3в. Изпълнението на обжалваното решение може да бъде спряно с мотивирано решение по искане на една от страните, когато са налице сериозни причини и обстоятелства, след събиране на обобщена информация, когато е необходимо. Решението се постановява в петдневен срок от подаването на искането за спиране на изпълнението и без предварително призоваване на органа по алинея 3. Искането за спиране на изпълнението трябва да бъде предявено с жалбата, като в противен случай същото е недопустимо. Секретариатът уведомява за решението, с което се допуска или отказва спиране на изпълнението на обжалваното решение. В срок от пет дни от уведомяването страните могат да представят становища в своя защита. В срок от пет дни след изтичането на срока, посочен в предходното изречение, могат да се подават писмени реплики. Когато са представени становища в съответствие с пето и шесто изречение от настоящия параграф, в рамките на следващите пет дни съдът постановява ново решение, с което потвърждава, изменя или отменя вече приетите решения. Постановеното по настоящия параграф решение не подлежи на обжалване.

3г. Органът, който е приел решението се уведомява за жалбата [...].

3д. [...] Производството приключва с решение, което не подлежи на обжалване, постановено в срок от шестдесет дни от подаването на жалбата. Срокът за подаване на касационна жалба е тридесет дни и започва да тече от уведомяването за решението [...]

3е. Когато с жалбата по предходните алинеи е подадено искане за спиране на изпълнението на решението за прехвърляне, прехвърлянето автоматично се спира и срокът за прехвърляне на жалбоподателя, предвиден в член 29 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г., започва да тече от уведомяването за решението за

отхвърляне на това искане за спиране на изпълнението или, ако то бъде уважено — от уведомяването за решението, с което се отхвърля жалбата“.

Кратко представяне на фактите и производството

- 1 Г-н CZA подава молба за международна закрила в Италия. Звено „Дъблин“, италианският компетентен орган по член 35 от Регламент (ЕС) № 604/2013 (наричан по-долу „регламентът“ или „Регламент Дъблин III“), приема решение за прехвърляне на г-н CZA в Словения — страната, в която преди това той е подал молба за международна закрила. След извършени проверки Италия отправя до Словения искане за обратно приемане на основание член 18, параграф 1, буква б) от регламента, което е прието на 16 април 2018 г.
- 2 Решението за прехвърляне е обжалвано пред Tribunale di Catanzaro (Районен съд Катандзаро) с жалба, основана на нарушение на задължението за предоставяне на информация, предвидено в член 4 от регламента.
- 3 От една страна, съдът констатира, че държавният орган не е доказал, че е предоставил предвидената в член 4 информационна брошура, и от друга страна, приема, че представянето на протокола за индивидуално интервю, изготвен въз основа на член 5 от Регламентата, не е достатъчен, както и предоставянето на друга информационна брошура при подаването на молбата за международна закрила в Италия.
- 4 Поради това съдът приема, че нарушението на задължението за предоставяне на информация, предвидено в член 4 от регламента, води до невалидност на решението за прехвърляне.
- 5 Ministero dell'Interno (Министерство на вътрешните работи) (към което е включено компетентното за решенията за прехвърляне звено „Дъблин“) подава жалба срещу това решение пред Corte di cassazione (Касационен съд). Г-н CZA иска от Corte di cassazione да отхвърли жалбата на Ministero dell'Interno.

Основни доводи на страните в главното производство

- 6 Ministero dell'Interno (Министерство на вътрешните работи) твърди, че първоинстанционният съд е приложил неправилно член 4 от регламента, тъй като в конкретния случай, макар информационната брошура да не е била предоставена, прилагайки правилно установените в регламента критерии административният орган не би могъл да приеме различно решение.

Кратко представяне на мотивите за преюдициалното запитване

- 7 Запитващата юрисдикция Corte di cassazione (Касационен съд) отбелязва най-напред, че по делото в главното производство административният орган действително е провел предвиденото в член 5 от регламента информационно интервю; следователно пред запитващата юрисдикция се обсъжда единствено релевантността на непредоставянето на г-н CZA на информационната брошура, предвидена в член 4 от регламента, в рамките на процедурата за обратно приемане, уредена в член 18, параграф 1, буква б) от същия регламент.
- 8 В националната съдебна практика са установени два различни подхода за тълкуването на член 4 от регламента, по-специално относно релевантността и последиците от неговото нарушаване.
- 9 Съгласно първия подход разпоредбата е от съществено значение и трябва да се прилага задължително във всички случаи, когато е открита процедура за определяне на държавата, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, в съответствие с Регламент „Дъблин III“. Нарушаването ѝ води до абсолютна незаконосъобразност на решението за прехвърляне, което, ако бъде оспорено от заинтересованото лице поради неизпълнение на задълженията на държавата за предоставяне на информация, трябва да бъде отменено на това основание. Съгласно този подход фактът, че търсещото убежище лице не твърди или не доказва конкретно нарушение на правата му на иск и защита, не е релевантен за недействителността на решението за прехвърляне.
- 10 Съгласно втория подход нарушението на член 4 от регламента не може да бъде основание за оспорване на решение за прехвърляне с цел обратно приемане в съответствие с член 18 от регламента, тъй като търсещото убежище лице може да се оплаче само от системни недостатъци в процедурата по предоставяне на убежище и на условията за приемане в държавата членка, определена съгласно на член 3, параграф 2, алинея 2 от регламента. Във всеки случай, съгласно този втори подход съдът не може да отмени решението за прехвърляне вследствие на обратно приемане, което вече е било прието от държава членка, само поради формални нарушения като непредоставянето на информационната брошура по член 4.
- 11 Corte di cassazione (Касационен съд) си задава въпроса дали тези два подхода съответстват на Регламент „Дъблин III“, включително с оглед на решението на Съда от 26 юли 2017 г., Mengesteab, C-670/2016, т. 93 и 95.
- 12 Всъщност с оглед на ефективността на правната защита, но и на специфичната роля, която Регламент „Дъблин III“ отрежда на първата държава членка, в която е подадена молба за международна закрила, Corte di cassazione (Касационен съд) си задава въпроса дали при обстоятелствата по делото в главното производство, и по-точно в случай на обжалване на

решението за прехвърляне съгласно член 26 и член 18, параграф 1, буква б), член 4 от регламента, трябва да се тълкува в смисъл, че може да се направи позоваване на нарушението на предвиденото в него задължение за предоставяне на информация, само ако лицето, търсещо убежище, посочи каква информация би предоставило на администрацията, за да може тя да приложи правилно предвидените в регламента критерии за компетентност, както и по какъв начин тази информация би била определяща за приемането на решение за прехвърляне с различно съдържание, или би накарала административния орган да не го приеме.

- 13 Corte di cassazione (Касационен съд) по-специално си задава въпроса дали първият подход, съгласно който, за да се отмени решение за прехвърляне по смисъла на член 18, параграф 1, буква б), се счита за достатъчно само твърдението за формално нарушение на процедурата е в съответствие с регламента: всъщност съдът се опасява, че по този начин може непряко да се оспори компетентността на държавата членка, в която първо е подадена молбата за закрила, по причини, различни от правилното прилагане на критериите, определени в този регламент.
- 14 Запитващата юрисдикция освен това отбелязва, че регламентът не дава указания относно последиците, които нарушението на член 4 има върху решението за прехвърляне, както и че член 27 от регламента не дава указания как трябва да се разбира в този случай „ефективна правна защита“.
- 15 По-специално Corte di cassazione (Касационен съд) има съмнения дали първият подход, описан по-горе, съгласно който в случай на установено нарушение на член 4 от регламента съдът задължително би трябвало да отмени административното решение за прехвърляне, е в съответствие с целта на регламента, а именно да се стигне до бързо и правилно определяне на компетентната държава членка при спазване на основните права на търсещото убежище лице и същевременно да се обезкуражи вторичното движение, тоест придвижването на мигранти от държавата членка на пристигане в друга.
- 16 Това разрешение, освен че не позволява бързо да се определи компетентната държава членка, излага държавата, която постановява решението за прехвърляне, на риск от изтичане на максималния срок за изпълнение на решението за прехвърляне. Напротив, тълкуване, според което търсещото убежище лице трябва да посочи обстоятелствата, които са релевантни за постановяване на различно решение, гарантира ефективността на правната защита, предвидена в регламента, и същевременно позволява бързото и ефективно функциониране на установените в регламента процедури за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила.